

Poslovni broj 71 P-14/17-11

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Vlaste Feuš, predsjednice vijeća, Vlaste Horvat-Mataić i Dubravke Penić Lukač, članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji, Zagreb, Borongajska cesta 83 d, OIB: 36612267447, kojeg zastupaju punomoćnici Maro Mihočević i Denis Bajs, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Mihočević & Bajs d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja, Zagreb, Trg maršala Tita 4, OIB: 44542870641, kojeg zastupaju punomoćnici Ana Petošić, dipl. iur. i Mislav Bistrović, odvjetnik u Zagrebu, radi zabrane nezakonitog štrajka, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 7. travnja 2017., uz sudjelovanje punomoćnika stranaka, objavljene dana 10. travnja 2017.

presudio je

I. Utvrđuje se da je nezakonito organiziranje i poduzimanje štrajka kojega je tuženik Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja, Zagreb, Trg maršala Tita 4, OIB: 44542870641, dana 24. ožujka 2017. najavio tužitelju Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji, Zagreb, Borongajska cesta 83 d, OIB: 36612267447 za prvi dan nakon okončanja mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno, s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo dana 3. travnja 2017. u 8,00 sati.

Zabranjuje se tuženiku Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja, Zagreb, Trg maršala Tita 4, OIB: 44542870641, organiziranje i poduzimanje štrajka kojega je tuženik 24. ožujka 2017. najavio tužitelju Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji, Zagreb, Borongajska cesta 83 d, OIB: 36612267447, za prvi dan nakon okončanja postupka mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo dana 3. travnja 2017. u 8,00 sati.

II. Nalaže se tuženiku Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja, Zagreb, Trg maršala Tita 4, OIB: 44542870641, isplatiti tužitelju Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji, Zagreb, Borongajska cesta 83 d, OIB: 36612267447, parnični trošak u iznosu od 20.750,00 kuna zajedno sa zateznom kamatom koja se određuje, za svako polugodište, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koja teče od 10. travnja 2017., pa do isplate, u roku od 8 dana.

riješio je

Odbija se prijedlog za određivanjem privremene mjere koji glasi:

„1. Zabranjuje se protivniku osiguranja Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja, Zagreb, Trg maršala Tita 4. OIB: 44542870641, provođenje štrajka organiziranog i najavljenog za prvi dan nakon okončanja postupka mirenja ako taj postupak bude završen neuspješno, s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo dana 3. travnja 2017. u 8,00 sati.

2. Zabrana iz točke 1. ove privremen mjere smatra se provedenom dostavom rješenja prvostupanjskog suda protivnicima osiguranja.

3. Žalba protiv ovog rješenja o određivanju privremene mjere ne zadržava izvršenje ovog rješenja.

4. Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja predmetnog parničnog postupka koji se vodi pred Županijskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-14/17 radi zabrane nezakonitog štrajka.“

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je 24. ožujka 2017. zaprimio dopis tuženika kojim najavljuje štrajk sa svrhom zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova zaposlenih kod tužitelja te s ciljem osiguravanja opstojnosti, stabilnosti i sigurnosti radnih mjesta zaposlenika koja su objektivno ugrožena, a u kojem se navodi da će štrajk započeti prvog dana nakon okončanja postupka mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno, s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji te da će u vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustaviti izvršavanje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. Nadalje, navodi da su tužitelj i tuženik proveli postupak mirenja sukladno odredbi članka 205. stavka 4. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14., dalje u tekstu: ZR) i odredbama Pravilnika o načinu izbora miritelja i provođenju postupka mirenja u kolektivnim radnim sporovima („Narodne novine“ broj 130/15., dalje u tekstu: Pravilnik o mirenju), započeti 27. ožujka 2017., a okončan 31. ožujka 2017. u kojem nisu postigli sporazum niti su na drugi način riješili predmetni spor. Tužitelj navodi da je štrajk u cijelosti nezakonit, jer da niti jedan od razloga navedenih u najavi štrajka ne predstavlja opravdani razlog za štrajk u smislu odredbe članka 205. stavka 1. i 2. ZR-a te predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da je nezakonito organiziranje i poduzimanje štrajka kojeg je tuženik najavio tužitelju za prvi dan nakon okončanja postupka mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno, s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo 3. travnja 2017. u 8,00 sati, nadalje da se zabrani tuženiku organiziranje i poduzimanje štrajka kojega je tuženik 24. ožujka 2017. najavio tužitelju za prvi dan nakon okončanja mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji i koji štrajk je otpočeo 3. travnja 2017. u 8,00 sati te da

se naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka s pripadajućom zateznom kamatom.

Tužitelj predlaže donošenje rješenja određivanjem privremene mjere radi osiguranja te nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja Sveučilišta u Zagrebu Hrvatski studiji i zabraniti protivniku osiguranja Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja, provođenje štrajka organiziranog i najavljenog za prvi dan nakon okončanja postupka mirenja, ako taj postupak bude završen neuspješno s početkom radnog vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji, koji štrajk je otpočeo 3. travnja 2017. u 8,00 sati, da se zabrana ove privremene mjere smatra provedenom dostavom rješenja prvostupanjskog suda protivnicima osiguranja, da žalba protiv ovog rješenja o određivanju privremene mjere ne zadržava izvršenje ovog rješenja te da privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Županijskim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-14/17 radi zabrane nezakonitog štrajka.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe procesne prigovore osporavajući da bi naznačeni tužitelj u smislu članka 77. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., dalje u tekstu: ZPP) imao stranačku sposobnost jer da je naznačeni tužitelj podružnica Sveučilišta u Zagrebu, koja nema pravnu osobnost iz razloga što je naziv podružnice Sveučilišta u Zagrebu upisan u Sudski registar te glasi upravo Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji sa sjedištem u Zagrebu, Borongajska cesta 83 d. Navodi da sukladno odredbi članka 23. Zakona o ustanovama („Narodne novine“ broj: 76/93., 29/97., 47/99., 35/98.) ustanova je dužna upotrebljavati naziv i skraćeni naziv u obliku i sadržaju u kojem je upisana u sudski registar ustanova. Stoga, predlaže odbaciti tužbu i prijedlog za osiguranjem bez daljnjeg raspravljanja o glavnoj stvari te se protivi bilo kakvoj subjektivnoj preinaci tužbe u ovom postupku. Ističe da je tužba nedopuštena u smislu članka 186. i članka 187. ZPP-a iz razloga što iz tužbe i tužbenog zahtjeva nije moguće sa sigurnošću zaključiti traži li tuženik utvrđenje nezakonitosti i zabranu najave štrajka ili pak samog štrajka. Ujedno ističe da tužbeni zahtjev sadrži uvjet i to ako postupak bude završen neuspješno, pa budući je postupak mirenja završen neuspješno navodi da je nejasno zašto tužitelj tužbeni zahtjev uvjetuje nastupanjem činjenice za koju u tužbi tvrdi da je već nastupila, pa da stoga sud nije ovlašten donijeti presudu kojom su uvjetno utvrđuje nezakonitost ili uvjetno nalaže zabrana štrajka, već da odluka suda nužno mora biti bezuvjetna, pa ju i zbog navedenoga razloga predlaže odbaciti bez daljnjeg raspravljanja. U cijelosti osporava činjenične navode iz tužbe obrazlažući da je razlog najave štrajka promicanje gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova, zaposlenika Hrvatskih studija te da je širi od kolektivnog radnog spora, pa predlaže ocijeniti opravdanost najavljenog štrajka u smislu odredbe članka 205. ZR-a i članka 61. Ustava Republike Hrvatske.

U odnosu na donošenje rješenja o osiguranju određivanjem privremene mjere predlaže iz formalnih razloga utvrditi isti nedopuštenim. Sukladno odredbi članka 341. stavku 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12., 25/13., 93/14., dalje u tekstu: OZ) smatra da u prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaknuti zahtjev u kojem će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, a budući prijedlog ne sadrži takav zahtjev, niti točnu oznaku tražbine, smatra prijedlog za osiguranje nedopuštenim te predlaže isti odbaciti. Ujedno, navodi da tužitelj nije dao nikakve razloge o vjerojatnosti i opasnosti, da bi bez te mjere ostvarenje tužiteljeve tražbine bilo spriječeno ili znatno otežano,

a budući je točka 1. prijedloga osiguranja u bitnome identična točki 2. tužbenog zahtjeva ističe da isto predstavlja nedopušteno kumuliranje istovjetnih zahtjeva.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Tijekom dokaznog postupka provedeni su dokazi i to uvidom u: dopis od 24. ožujka 2017.-najava štrajka (list 11-20 spisa), zapisnik iz postupka mirenja (list 21-22 spisa), suglasnost od 4. siječnja 2017. (list 23-24 spisa), suglasnost od 27. siječnja 2017. (list 25-28 spisa), suglasnost od 15. veljače 2017. (list 29-30 spisa), suglasnost od 27. ožujka 2017. (list 30 spisa), objavu natječaja br. 15/17 od 9. veljače 2017. (list 31-32 spisa), objavu natječaja br. 18/17 od 28. veljače 2017. (list 33-34 spisa), izvadak iz sudskog registra za Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji (list 35-36 spisa), tužbu Upravnom sudu od 10. veljače 2017., poslovni broj Usl-454/17 (list 37-42 spisa), Odluku o promjeni statusa sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji (list 43-45 spisa), odluku Rektora od 27. ožujka 2017. (list 46 spisa), ispis javno objavljenih podataka Agencije za znanost i visoko obrazovanje, akreditacijske preporuke Agencije za znanost i visoko obrazovanje u postupku reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu Hrvatski studiji Klasa: 602-04/13-04/0047, URBROJ 355-02-04-14-7 od 27. rujna 2014., pismo očekivanja u postupku reakreditacije Sveučilišta u Zagrebu Hrvatski studiji Klasa: UP/I-602-04/14-13/0004; URBROJ: 533-20-14-002, pismo znanstveno nastavnog vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, Rektor u Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. sc. Damiru Borasu sa zamolbom da se pokrene postupak rješavanja pravnog statusa Hrvatskih studija od 7. travnja 2015., akcijski plan Hrvatskih studija za razdoblje 2015/2017 (nacrt), zapisnik 9. sjednice Znanstveno nastavnog vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u 23. akademskoj godini 2014/2015) održane 16. lipnja 2015., o prihvaćanju akcijskog plana, odluku o pokretanju postupka rješavanja pravnog statusa znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija te o imenovanju odbora za provedbu postupka rješavanja pravnog statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija (Klasa: 602-04/16-29/2; URBROJ: 380-012/246-16-1 od 1. veljače 2016., odluku o izmjeni i dopuni odluke o pokretanju pravnog statusa znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija te o imenovanju odbora za provedbu postupka rješavanja pravnog statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija (Klasa: 602-04/16-29/2; URBROJ: 380-012/246-16-1 od 9. veljače 2016., izvod iz zapisnika 16. sjednice Odbora za statutarna pitanja Sveučilišta u Zagrebu održane 5. svibnja 2016. kod Autonomije Sveučilišta, preporuke Odbora za provedbu postupka rješavanja pravnog statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija i odluku o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji uz Sveučilišni odjel Hrvatski studiji (Klasa: 602-04/16-29/2; URBROJ: 380-020/173-17-15), u odluku o imenovanju privremenih tijela Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu od 17. siječnja 2017., suglasnost Sveučilišta za zapošljavanje u Hrvatskim studijima izdane 19. listopada 2015., odluku Sveučilišta u Zagrebu Klasa: 100-01/15-03/401 od 9. svibnja 2016. kojom su suglasnosti za zapošljavanje stavljene izvan snage.

Cijeneći rezultate provedenih dokaza i ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno temeljem članka 8. ZPP-a, sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan o čemu je odlučeno kao izreci ove presude.

Među strankama je nesporno da je tuženik 24. ožujka 2017. najavio štrajk tužitelju te da je donesena Odluka o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji dana 17. siječnja 2017.

Sporno je jesu li razlozi navedeni u najavi štrajka opravdani razlozi za štrajk, odnosno radi zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova zaposlenih na Sveučilištu u Zagrebu, Hrvatskom studiju u smislu odredbe članka 205. ZR-a, sporna je aktivna legitimacija tužitelja te je li iz tuženog zahtjeva moguće utvrditi traži li tužitelj utvrđenje nezakonitost i zabrane najave štrajka ili pak samog štrajka, kao i činjenice je li se tužbeni zahtjev uvjetuje nastupanjem činjenice za koju se u tužbi navodi da je nastupila.

U odnosu na prigovor nedostatka aktivne legitimacije valja odgovoriti da je iz izvatka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu razvidan naziv tužitelja i to Sveučilišta u Zagrebu, uz koji naziv je naveden i osobni identifikacijski broj (dalje u tekstu: OIB) 36612267447, a koji je OIB Sveučilišta u Zagrebu, a uz koji naziv tužitelja je naznačena i podružnica Hrvatski studiji.

Naime, identitet osoba bilo fizičke ili pravne moguće je utvrditi na više načina, a ne samo pomoću njezina imena. Upravo s tom namjenom uveden je OIB putem kojega je moguće, bez drugih podataka sa sigurnošću utvrditi identitet osobe kojoj taj OIB pripada. Stoga, evidentno je da je tužba podnesena od strane Sveučilišta u Zagrebu, koje nesporno ima stranačku sposobnost te je aktivno legitimirano u ovom postupku. Sama podružnica nema svoj OIB, pa sukladno navedenom ovaj sud utvrdio je identitet tužitelja te je slijedom navedenoga istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije neosnovan.

U odnosu na procesni prigovor da je tužba nedopuštena uslijed neodređenosti tužbenog zahtjeva u smislu odredbe članka 186. i članka 187. ZPP-a, a s obzirom na tvrdnju tuženika da nije moguće utvrditi traži li tužitelj utvrđenje nezakonitosti i zabrane najave štrajka ili pak samog štrajka te da se tužbeni zahtjev uvjetuje nastupanjem činjenice za koju je u tužbi navedeno da je nastupila, neosnovan je u cijelosti.

Odredbom članka 186. ZPP-a propisano je da tužba treba sadržavati određeni zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih traženja, činjenice na kojima tužitelj temelji zahtjev, dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a i druge podatke koje mora imati svaki podnesak.

Odredbom članka 109. ZPP-a propisano je da će u slučaju da podnesak nije razumljiv ili ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti sud podnositelju naložiti da podnesak ispravi, odnosno dopuni u skladu s danom uputom i u tu svrhu mu vratiti podnesak radi ispravka ili dopune.

Iz konačno uređenog tužbenog zahtjeva u podnesku predanom na ročištu 6. travnja 2017. (list 129-131 spisa) razvidno je da se tužbeni zahtjev odnosi na utvrđenje nezakonitosti organiziranja i poduzimanja štrajka, odnosno zabrane štrajka kojeg je najavio i započeo tuženik na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatskim studijima dana 3. travnja 2017. u 8,00 sati, pa slijedom navedenoga isti je određen, budući je iz tužbenog zahtjeva razvidno na koji se štrajk odnosi tužbeni zahtjev i to upravo na način kako je to učinio i tuženik u najavi štrajka od 24. ožujka 2017.

Slijedom navedenoga nema mjesta odbačaju tužbe.

Iz zapisnika sa sastanka održanog radi provođenja postupka mirenja 31. ožujka 2017. u kolektivnom radnom sporu između tužitelja i tuženika proizlazi da je sa stajališta poslodavca jedno ključno pitanje riješeno i to upisne kvote, a da je drugo pitanje

organizacijske naravi te se prema stavu poslodavca ne smatra pitanjem koje je od gospodarskog i socijalnog interesa za sindikat, odnosno stav je da se o njemu ne odlučuje u mirenju te iz istog proizlazi da je mirenje završeno neuspješno.

Iz Odluke o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji, donesenoj na temelju članka 21. Statuta Sveučilišta u Zagrebu i Odluke o pokretanju postupka promjene statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji, vijeća društveno-humanističkog područja od 11. siječnja 2017., Senat Sveučilišta u Zagrebu na 7. sjednici dana 17. siječnja 2017., proizlazi da se istom mijenja i unapređuje status Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u status Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji, kao sastavnice Sveučilišta u Zagrebu te da se donosi odluka o ukidanju Sveučilišnog centra Hrvatski studiji i osnivanja Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji te da se Sveučilišni odjel Hrvatski studiji osniva i djeluje kao podružnica Sveučilišta u smislu Zakona o ustanovama („Narodne novine“ broj: 76/93., 29/97., 47/99., 35/08., dalje u tekstu: ZU).

Odredbom članka 2. iste Odluke propisano je da Sveučilišni odjel Hrvatski studiji ustrojava i izvodi znanstveni rad i sudjeluje u izvedbi Sveučilišnih studija i iznimno stručnih studija u više srodnih znanstvenih polja u skladu sa člankom 45. Statuta Sveučilišta u Zagrebu te da Sveučilišni odjel nastavlja znanstveni i/ili nastavni rad na poljima u granama koji su do sada bili zastupljeni na Hrvatskim studijima, a otvara se i mogućnost uvođenja novih programa koji bi zadovoljili uvjete u prihvaćenim preporukama koje je predložio Sveučilišni odbor za provedbu postupka rješavanja pravnog statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija.

Iz najave štrajka u dopisu od 24. ožujka 2017. tuženik obrazlaže iz kojih razloga je najavio provedbu štrajka te ističe da je 1. veljače 2016. donesena Odluka o pokretanju postupka rješavanja pravnoga statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija te o imenovanju Odbora za provedbu postupka rješavanja pravnoga statusa, znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija, a 9. veljače 2016. Odluka o izmjeni i dopuni navedene odluke, a kojim je Odlukama je prekinut postupak donošenja novog Preddiplomskog studijskog programa Hrvatskih studija te mogućnost daljnjeg zapošljavanja na Hrvatskim studijima, čak i u odnosu na javne natječaje iz 2015., koji nisu poništeni, da su pitanja definicije znanstveno-nastavnog profila i ustroja Hrvatskih studija, kao i izmjene postojećih i uvođenja novih studijskih programa sukladno članku 30. Pravilnika o ustroju i djelovanju Hrvatskih studija iz 2008. godine, kao temeljnog akta Hrvatskih studija, isključivo u nadležnosti znanstveno-nastavnog vijeća te sastavnice i da ne postoji niti zakonska niti statutarna osnova na koji bi rektor ili bilo koje drugo tijelo Sveučilišta moglo izuzeti bitna pitanja znanstveno-nastavnog profila iz nadležnosti istog Vijeća i povjeriti ih drugom tijelu na odlučivanje, da donošenje navedenih Odluka predstavlja povredu načela autonomije visokog učilišta, jer se istima onemogućuje tijelima sastavnice Sveučilišta u Zagrebu Hrvatskim studijima da samostalno utvrde obrazovne, znanstvene i druge programe sastavnice, da je navedenim Odlukama onemogućen daljnji rad na izradi programa i otklanjanju nedostataka uočenih u postupku vrednovanja sastavnice, pa da su povrijeđeni interesi, prava i dužnosti svih zaposlenika, jer je otklanjanje nedostataka uvjet za ishođenje dopusnice za nastavak rada Hrvatskih studija, a preduvjet nastavka rada zaposlenika na toj sastavnici, da je dana 17. siječnja 2017. Senat Sveučilišta u Zagrebu donio Odluku o promjeni statusa Sveučilišnog centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji i Odluku o imenovanju privremenih tijela Sveučilišnog odjela Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, da su navedene Odluke nezakonite, kako Odjel Hrvatski studiji kao novoosnovana sastavnica Sveučilišta u ovom

trenutku opstoji bez temeljnih pravnih akata sukladno kojima bi mogli raditi, da time radna mjesta sadašnjih zaposlenika postaju krajnje neizvjesna, da je gubitak radnih mjesta na Hrvatskim studijima izvjestan ako se uzme u obzir činjenica da je Senat Sveučilišta 14. ožujka 2017. donio Odluku o upisnim kvotama studenata na preddiplomski studij filozofije na Hrvatskim studijima u akademskoj godini 2017/2018 kojom je ista kvota određena u visini 0.

Na ročištu održanom 7. travnja 2017. tuženik je naveo zbog kojih gospodarskih i socijalnih razloga se štrajk provodi te cilj koji se time želi postići, obrazlažući da se štrajk provodi iz razloga navedenih u najavi štrajka i to da je zaposlenicima Hrvatskih studija onemogućeno odlučivanje na način da se radi o povredi prava na autonomiju, povredi prava na samoupravu i autonomnost, u slobodnom određivanju znanstveno nastavnih programa čime se utječe na kvalitetu studijskih programa, a čime se utječe i na kvalitetu cjelokupnog studija, a time i opstojnost, sigurnost i stabilnost znanstveno-nastavnih radnih mjesta.

Naglasio je da su zaposlenici onemogućeni u sudjelovanju u radu znanstveno-nastavnog vijeća, a kako je to propisano odredbama Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“ broj: 132/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07., 47/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14., 60/15., dalje u tekstu: ZZDVO), odnosno onemogućeni su u donošenju odluka o uređenju znanstveno-nastavnih sadržaja u čemu se ogleda i društveni interes drugih članova akademske zajednice, a kako bi se kvalitetno moglo provoditi obrazovanje, a da je cilj da se omogući njihov rad u znanstveno-nastavnom vijeću i kreiranje znanstveno-nastavnih sadržaja kako bi se ishodila dopusnica Agencije za znanost i visoko obrazovanje, čime bi sastavnica Sveučilišta mogla obavljati svoju funkciju, a s obzirom da su sukladno statutu Sveučilišta jedini ovlašteni predlagati znanstveno-nastavne sadržaje.

Odredbom članka 205. stavka 1. ZR-a propisano je da sindikati imaju pravo pozvati se na štrajk i provesti ga u svrhu zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova te zbog neisplate plaće, dijela plaće odnosno naknade plaće, ako nisu isplaćene do dana dospijeca.

Razmatrajući razloge zbog kojih se provodi štrajk ovaj sud utvrđuje da navodi tuženika kojima dovodi u pitanje zakonsku i statutarnu osnovu Odluka rektora i drugih tijela Sveučilišta, upućuju na tvrdnje tuženika o povredi prava na samoupravu i autonomiju sastavnice Sveučilišta. Svi navodi koji upućuju na autonomiju sastavnice Sveučilišta, ne predstavljaju opravdani razlog za štrajk u smislu odredbe članka 205. stavka 1. ZR-a, budući su to pitanja o ustrojstvenim i organizacijskim pitanjima Sveučilišta u Zagrebu.

Odlučivanje o eventualnoj nezakonitosti Odluka od 1. veljače 2016. i 9. veljače 2016. koje ističe tuženik mogu biti predmetom sudskog postupka u kojem se iste mogu pobijati, ali iz navedenih razloga štrajk ne može biti dopušten. Pri tome valja napomenuti da je u svezi navedenoga u tijeku postupak pred Upravnim sudom po tužbi koja prileži spisu.

Odredbom članka 9. stavka 1. ZU-a, navedeno je da Ustanova može imati jednu ili više podružnica (odjela, zavoda, centara i slično) dok se stavkom 3. određuje da podružnica nije pravna osoba i da njenom djelatnošću i poslovanjem prava i obaveze stječe ustanova.

Hrvatski studiji su podružnica Sveučilišta u Zagrebu, a isticanje povreda prava na samoupravu i autonomiju u odnosu na Sveučilište i autonomnom pravu Hrvatskih studija da

odlučuju o vlastitom ustroju, slobodnom i autonomnom kreiranju sadržaja svojih znanstveno-nastavnih programa te izmjenama i uvođenju novih studijskih programa, bez obzira na odluke koje donosi Sveučilište, ne mogu biti opravdani i zakoniti razlozi za pokretanje i ustrajanje u provedbi štrajka.

Jedna od temeljnih pretpostavki štrajka je da se on provodi sa svrhom zaštite promicanja gospodarskih i socijalnih interesa članova sindikata.

U odnosu na povredu prava na autonomiju posebnu istaknutu od strane tuženika na ročištu održanom 7. travnja 2017. proizlazi da se autonomija Sveučilišta jamči kao poseban oblik zaštite neovisnosti i samostalnosti Sveučilišta u odnosu na vanjske utjecaje, a osobito utjecaj izvršne vlasti, no autonomija pojedine sastavnice Sveučilišta ne može značiti autonomiju u odnosu na samo Sveučilište, jer je sastavnica integralni dio Sveučilišta te navedeni razlozi koje tuženik navodi u najavi štrajka, a obrazloživši ga i na ročištu ne mogu biti razlogom zbog kojeg bi štrajk bio zakonit.

Obzirom da iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je štrajk najavljen i da se provodi u svrhu zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova to je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja.

U odnosu na prijedlog predlagatelja osiguranja za prihvaćanjem prijedloga za donošenjem rješenja o osiguranju nenovčane tražbine valja reći slijedeće.

Neosnovan je prigovor tuženika-protivnika osiguranja da u prijedlogu za osiguranje određivanjem privremene mjere nije točno označena tražbina čije se osiguranje traži te da je u točka 1. prijedloga u bitnome identična točki 2. tužbenog zahtjeva te da isto predstavlja nedopušteno kumuliranje. Naime, predlagatelj osiguranja određeno je naveo nenovčanu tražbinu čije osiguranje traži, a to je upravo nečinjenje, odnosno neprovođenje štrajka od strane protivnika osiguranja.

Nije došlo niti do nedopuštenog kumuliranja istovjetnih zahtjeva kako to tvrdi tuženik.

Odredbom članka 347. stavka 2. OZ-a propisano je da ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnog reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama.

Razlika između postavljenog tužbenog zahtjeva i prijedloga za određivanjem privremene mjere je ta što se rješenjem o osiguranju odnosi uređuju samo privremeno, dok se presudom na konačan način uređuju sporni odnosi među strankama.

Prema odredbi članka 346. stavka 1. OZ-a, radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, učini vjerojatnim i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijete.

Predlagatelj osiguranja učinio je vjerojatnom nenovčanu tražbinu, ali daljnji kumulativni uvjet nije učinio vjerojatnim, a to je nastanak nenadoknadive ili teško

nadoknadive štete, kao ni da bi protivnik osiguranja mogao uzrokovati nasilje prema okolini ili djelatnicima predlagatelja osiguranja. Slijedom navedenoga neosnovan je prijedlog predlagatelja osiguranja za određivanjem privremene mjere te je predlagatelj valjalo sa istim odbiti kao neosnovanim o čemu je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a a odnosi na se na trošak sastava tužbe od 3. travnja 2017. i to u iznosu od 2.500,00 kuna, prijedloga za osiguranje od 3. travnja 2017. u iznosu od 2.500,00 kuna, sastava podnesaka od 3. travnja 2017. i 7. travnja 2017. za svaki podnesak po 2.500,00 kuna, pristup ročištima 6. travnja 2017. i 7. travnja 2017. za svako ročište po 2.500,00 kuna, pristup ročištu za objavu u iznosu od 500,00 kuna, a što sveukupno iznosi 15.500,00 kuna odmjerenih za zastupanje tužitelja sukladno odredbi Tbr. 7/1. i Tbr. 9/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., dalje u tekstu: Tarifa) uz uvećanje troška na ime PDV-a od 25 % (Tbr. 42 Tarife), tj. u iznosu od 3.875,00 kuna, a što sveukupno iznosi 19.375,00 kuna. Tužitelju nije dosuđen trošak pristojbe na tužbu budući tužitelj nije dostavio sudu dokaz da je ista plaćena. Međutim, tužitelju je dosuđen trošak pristojbe na presudu u iznosu od 1.350,00 kuna, a što sveukupno iznosi 20.750,00 kuna koji trošak je tuženik dužan naknaditi tužitelju o čemu je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

Visina stope zateznih kamata na trošak parničnog postupka koju je tužitelj zatražio tužbenim zahtjevom dosuđena je sukladno odredbi članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 63/08., 125/11.) za razdoblje od presuđenja do isplate i to uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Slijedom toga valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 10. travnja 2017.

Predsjednica vijeća:
Vlasta Feuš, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu i to u roku od 8 dana od dana dostave pismenog opravka ove presude. Žalba se izjavljuje Vrhovnom sudu Republike Hrvatske putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka.

Za točnost opravka ovlašteni službenik:
Marija Roginek

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu Borongajska cesta 83d, 10000 Zagreb	
Datum upisa: 2.5.2017. 0:00:00	
Klasifikacijska oznaka: UP/I-740-08/17-2/0001	
Uredžbeni broj: 380-1/1-17-003	Priloga: 0